

vældende Tilslutning hos Vælgerne», men Flertallet beklagede, at Oppositionen ikke havde »udvist en saadan Forstaaelse af Situationen«. Flertallet delte Mindretallets Ønsker om, at de haarde Restriktioners Tid i alle Lande snart maatte være forbi, men der syntes ikke at være Ændring til det bedre at spore, og under disse Forhold vilde det formentlig først og fremmest af Hensyn til vore Eksportinteresser være uforsvarligt, om Danmark, ene af alle Lande, gav Frihed for Importen. »Den sikre Følge heraf vilde være Ødelæggelse af vore udenlandske Markeder, fuldstændigt Sammenbrud af de produktive Erhverv, en forfærdende Arbejdsløshed, et Folk uden Købeevne og derefter et Fald i Skatteevnen, som vilde føre baade Stat og Kommune til en Katastrofe.« Flertallet maatte derfor anbefale en Fortsættelse af den hidtil fulgte Valuta- og Restriktionsordning, der havde »baaret Landet over den svære Krisetid og endog muliggjort betydelig økonomisk Fremgang for saavel Landbruget som de øvrige produktive Erhverv« paa samme Tid, som den største Del af Handelen havde arbejdet under taalelige Kaar, og i Overensstemmelse hermed indstillede Flertallet Lovforslaget til Vedtagelse med de ovenomtalte Ændringer af enkelte Bestemmelser.

Venstre kunde hverken principielt eller i Enkeltheder tiltræde Lovforslaget. Den erhvervmæssige og handelspolitiske Udvikling under den siden Januar 1932 gennemførte Restriktionspolitik havde efter Mindretallets Opfattelse medført for Erhvervslivet saare uheldige Konsekvenser; den havde »øget Uligheden i de forskellige Erhvervs Indtjeningsmuligheder, i mangfoldige Tilfælde beredt vor Eksport Vanskeligheder, i ganske unødige Grad berøvet Handelsstanden den Frihed, uden hvilken den ikke er i Stand til paa en for Forbrugerne tilfredsstillende Maade at udøve sine samfundsmæssige Funktioner, og været en afgørende Hindring paa mange Omraader for dansk Ungdom for at bane sig Vej til selvstændig Virksomhed.« Mindretallet erkendte imidlertid under Hensyn til den af mange Stater førte Handelspolitik, at visse Foranstaltninger af handelspolitisk Art var nødvendige; men de burde »ikke gaa ud over de Rammer, som Hensyn til Eksportens Fremme og Erhvervslivets Udvikling under de tilstedeværende Særforhold nødvendigvis fastlægger«.

Da der i Lovforslaget var Tale om to Opgaver: en valutærisk og en handelspolitisk, og disse, selv om de havde Berøring med hinanden, dog formentlig burde skilles ved deres Løsning, ønskede Mindretallet Forslaget delt i 2, nemlig et om *Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og visse Foranstaltninger vedrørende den danske Valuta* og et om *visse handelspolitiske Foranstaltninger*.